

NILS FERLIN

YRKESVISOR

BONNIERS

Fredrik Östman

1951.

YRKESVISOR

YRKESVISOR

AV

NILS FERLIN

1898-1961

Illustrerade av Ossian Elgström

STOCKHOLM

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

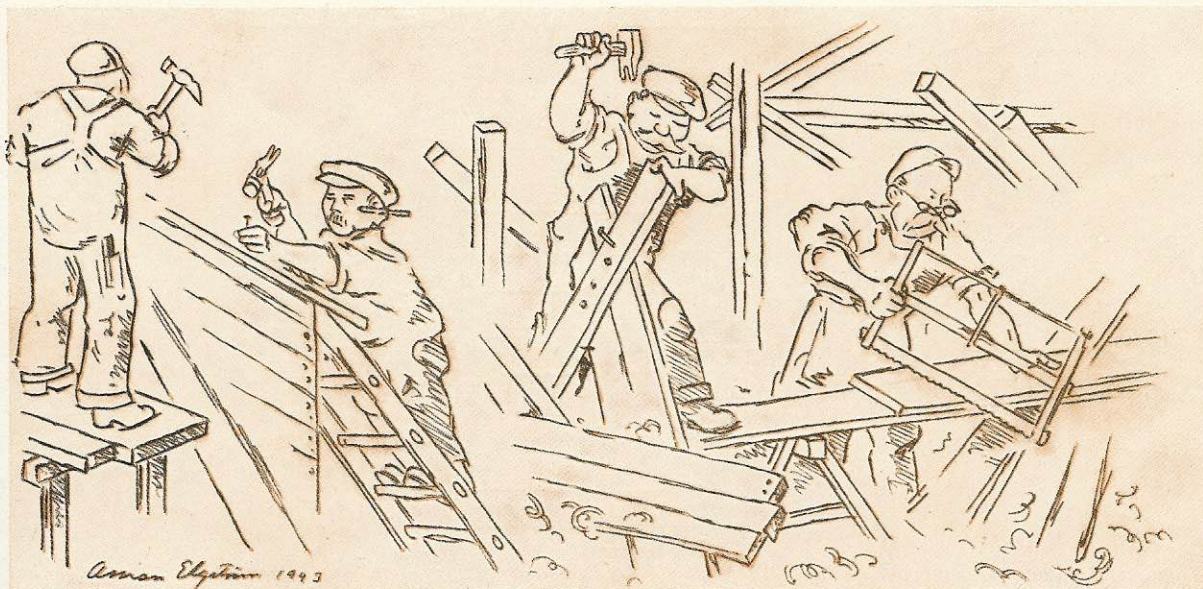
*Samtliga i denna volym föreliggande visor går —
har textförfattaren upptäckt, att sjunga efter den
gamla melodien "I Apladalen i Värnamo".*

Textförfattaren.

Stockholm

Alb. Bonniers boktryckeri

1944

BYGGNADSSNICKAREN

Vi bygger *ett* hus, vi bygger *två* hus,
vi bygger stora och bygger små hus,
vi står i sol och vi står i köld.
En hammare är vår vapensköld.

Vi spetsar sparrar och hyvlar bräder
så spånet ryker om våra kläder
och luften sjunger av glad musik
kring varje tre- eller tolvtumsspik.

Vi bygger *ett* hus, vi bygger *två* hus
och bygger stora och bygger små hus.
Så tar vi rast när det går som bäst
och ställer till med en taklagsfest.

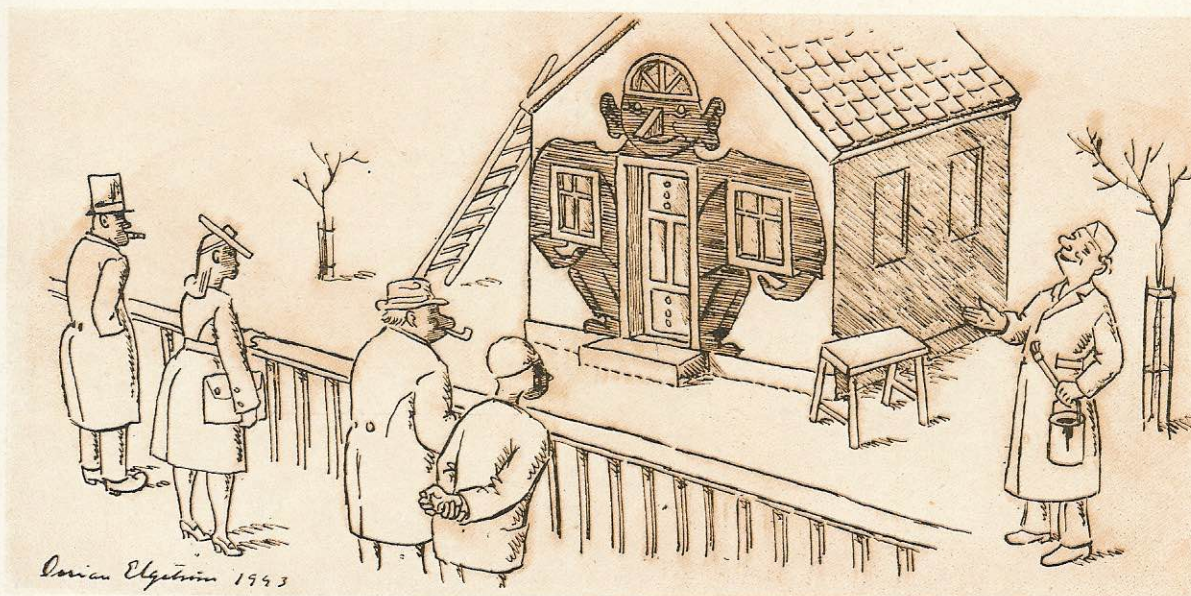

HEMBITRÄDET

Här är en tavla i färger bjärta:
 Den gyllne vägen till mannens hjärta.
 Att 91:an får dryck och mat
 förtänkes ej — ty han är soldat.

I dessa tider dock räkna får man,
 varannan karl som en sol och vår man.
 På många sätt, om du ej är klok,
 kan du bli av med din sparbanksbok!

Ock, får jag säga — för sensmoralen,
 att denna flicka är rätt så galen
 och inte aktsam på något vis.
 — I fonden skymtar en Nemesis!

MÅLAREN

Så mycket får man i världen tåla:
Att måla så som man själv vill måla
och låta livsglädjen stråla ljus
det får man sällan på andras hus.

Men denne konstnär som här vi skåda
han målar nu på sin egen låda,
fast folket menar med häpen min
att han är drucken av terpentin.

En konstnär pratar dock ej — han handlar;
och titta här hur han snabbt förvandlar
med djärva slingor, så stolt och glad,
till något sällsamt sin husfasad.

SOTAREN

Han går på taken, där solen skiner,
han går så lätt som på mockasiner,
han går så vigt som en Chevalier.
Hans autograf är en svart pensée.

Han går på taken — så överlägset
som om han ginge på lugna gräset.
Hans tänder glimra som elfenben
högt över vardagens kullersten.

Han går på taken som ibland rosor
och kastar ner några glada glosor
till flickebarnen som här vi se.
Hans autograf är en svart pensée.

SKOMAKAREN

Man måste sno och man måste hasta.
 Det blir just inte nån tid att rasta
 och ta igen sej ett litet slag
 när man har sådan praktik som jag.

Man måste gno och man måste pligga,
 i den så kallade selen ligga
 från tidig morgon till kvällen sen.
 Man hinner aldrig ta av pincénen.

Man blir så sliten och böjd och trötter.
 — Vad är det där som har tusen fötter...?
 Håhå — jaja, nu är saken klar:
 man ser i syne på gamla dar!

SKRÄDDAREN

Mig verka kanske rätt svart i synen
och ej så ljuv under ögonbrynen,
men mitt humör vara mycket bra.
Mig vara skriven i Afrika.

Mig vara skräddare. — Lätta kläder
mig förevisa för vackert väder.
Mig sy till mager och sy till tjock;
dock icke sytt någon överrock.

Mig hava ritningar och journaler
och stor beställning vid karnevaler.
Mig hava kejsaren själv till gäst.
Han stå och spegla sig nu som bäst.

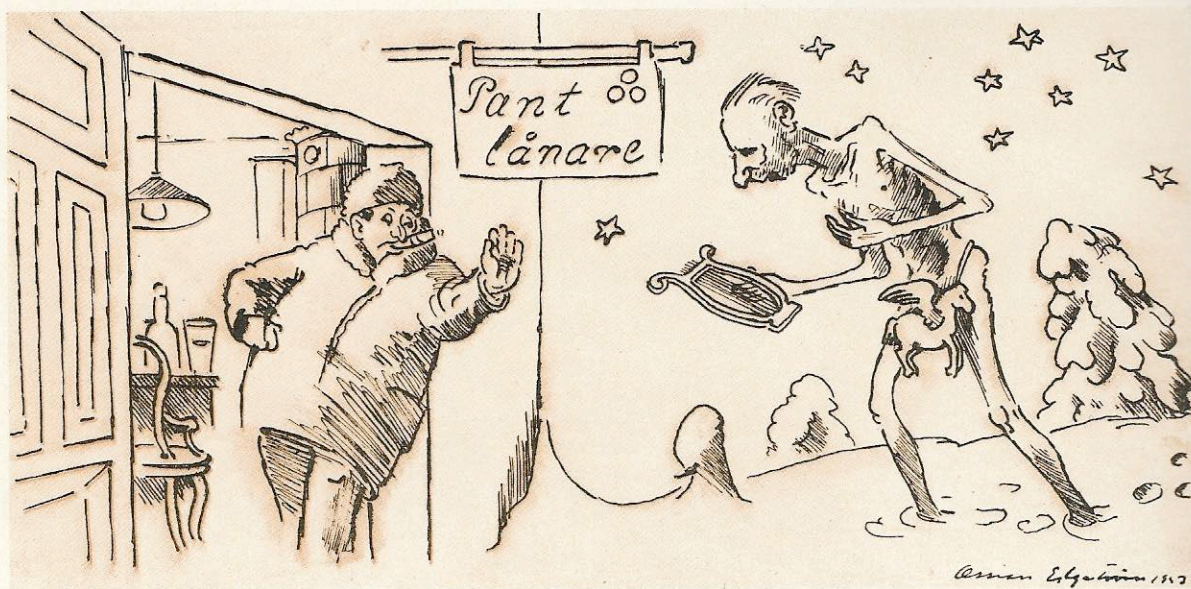

SMEDEN

Och här är tre av Vulkani söner.
Det är nog bäst ett par snabba böner
du stämmer upp att det går dej väl
ifall du kommer och mockar gräl.

En sån här herre av städ och slägga
är inte gott att i backen lägga.
Här finns det styrka, här finns det charm.
— Hu, säger flickan, en sådan arm!

Och smeden småler emot den lilla
så suveränt och behagfullt stilla.
Fast han är stark är han mild ändå
— må vi åtminstone hoppas på.

SKALDEN = Nils Ferlin

Så många stjärnor på himlen blänka.
 Det är så lustigt att gå och tänka.
 Det är så lustigt, fast det är kallt:
 man äger intet — och äger allt!

Det for en konung förbi där ovan.
 Han strödde silver så över håvan,
 men likafullt är jag fågelpank
 och ringa aktad på Folkets bank.

Jag får nog slå på en annan lyra
 om hyresvärden ska få sin hyra.
 Det är så lustigt fast det är kallt.
 Man äger intet och äger allt.

SKÅDESPELAREN

Visst har man mist några illusioner
— de stå och ramla som kungatroner —
men än så halkar jag lustigt kring
i värmebölja och getingsting.

Man reste fordom på vintern bara.
Jag sade: Vara eller inte Vara?
och gjorde t. o. m. Hamlet glad
när vi satt fast i Mariestad.

Det var en tid! — Den var hård och härdig
så ganska många blev sjuk och färdig.
Nu kan man äta sej dagligt mätt
men det är tråkigt — på något sätt.

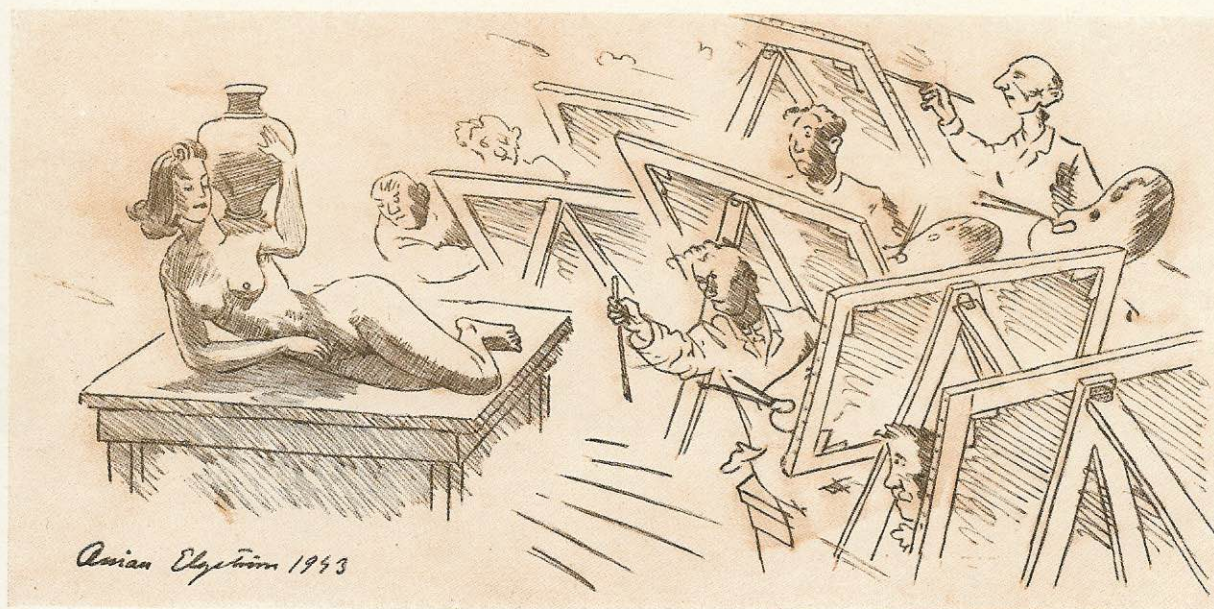

SJÖMANNEN

En sjöman har det nog rätt besvärligt
emellanåt och ej värst begärligt.
I plansch och sång han dock alltid är
en käck garçon och en Lycko-Per.

Just därför gungar han här på vågen
så u. p. a. och så käck i hågen.
Han dyker opp och han dyker ner
allt med ett treradigt handklaver.

Och han bär styrka och mod i barmen
och Tro och Kärlek och Hopp på armen
samt illustrerar — allt som sej bör,
en skön och sjungande sjöcharmör.

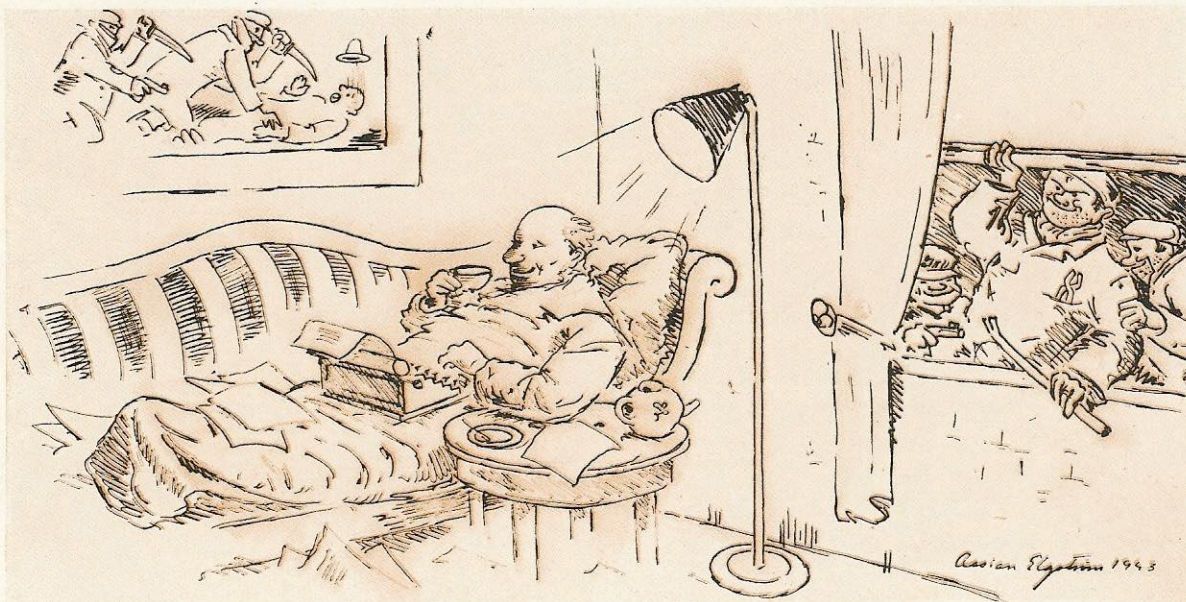

MODELLEN

Jag är modell — Jag får stå och huka
och sitta med en assyrisk kruk
ibland på axel, ibland på knä
tills hela kroppen blir styv som trä.

Tänk efter själv om er midja lyder
till så besvärande attityder:
den ena vind och den andra skack?
Och sällan får man ett ord till tack.

Jag är en människa bland genier
och en modell på akademier.
Där får jag sitta, där får jag stå.
När jag blir gammal så får jag gå.

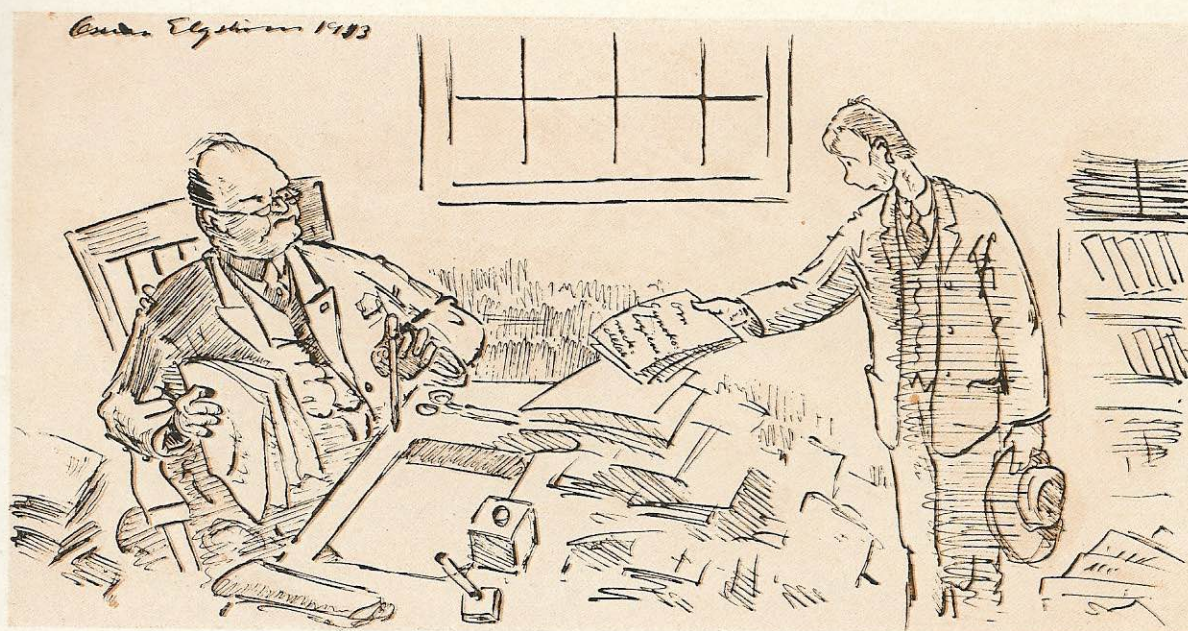

ÄVENTYRSFÖRFATTAREN

Jag är en skriftlörd och globetrotter.
För kannibaler och hottentotter
och vilda tigrar och andra djur
har jag placerat mej själv i bur.

Jag skriver böcker — om blod och bränder
och sjöolyckor och sånt som händer
i Yokohama och Santa Fe.
Jag skriver bäst när jag dricker te.

Förvisso tänks jag kubansk och mordisk
men jag är skäligen from och nordisk.
Ni kan ju se hur jag blickar milt
och världsfrånvarande ur min filt.

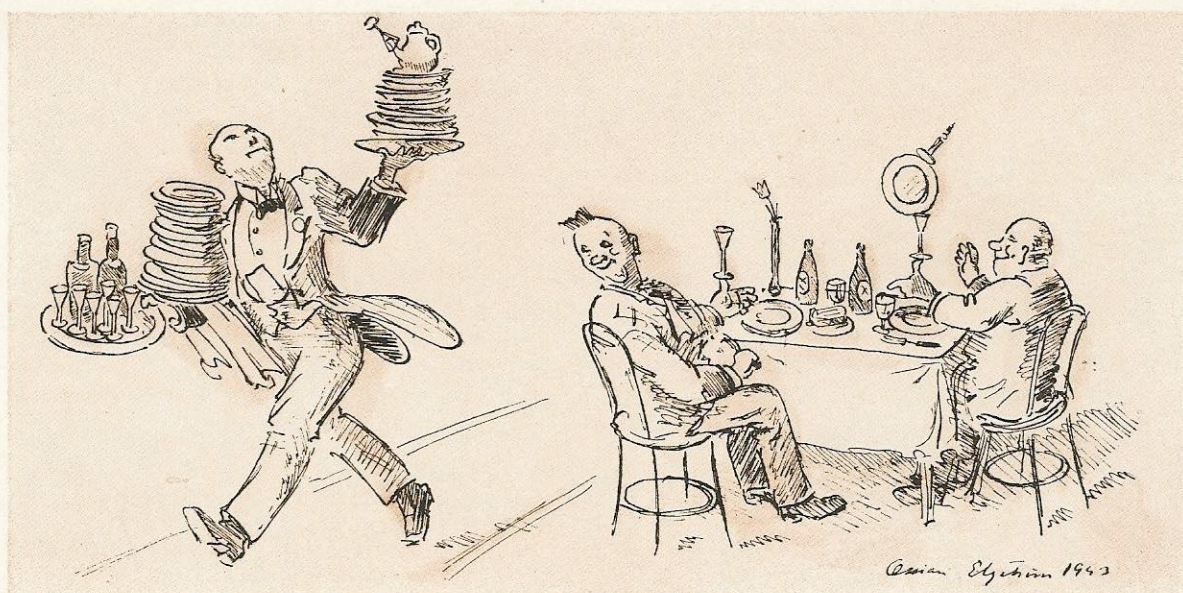

TIDNINGSREDAKTÖRN

Var ska man sluta, var ska man börja,
med denna smörja — det kan man spörja,
med dessa vagnslaster dilleri
på både prosa och poesi?

Den ene mer än den andre galen;
från Vilhelmina och Apladalen
de kommer hit för en karriär
som — lindrigt sagt, problematisk är.

Jag råder dem att tillbaka fara
från allt som lockar hos oss i Clara.
Här finns genier så det förslår
för såväl femti som hundra år.

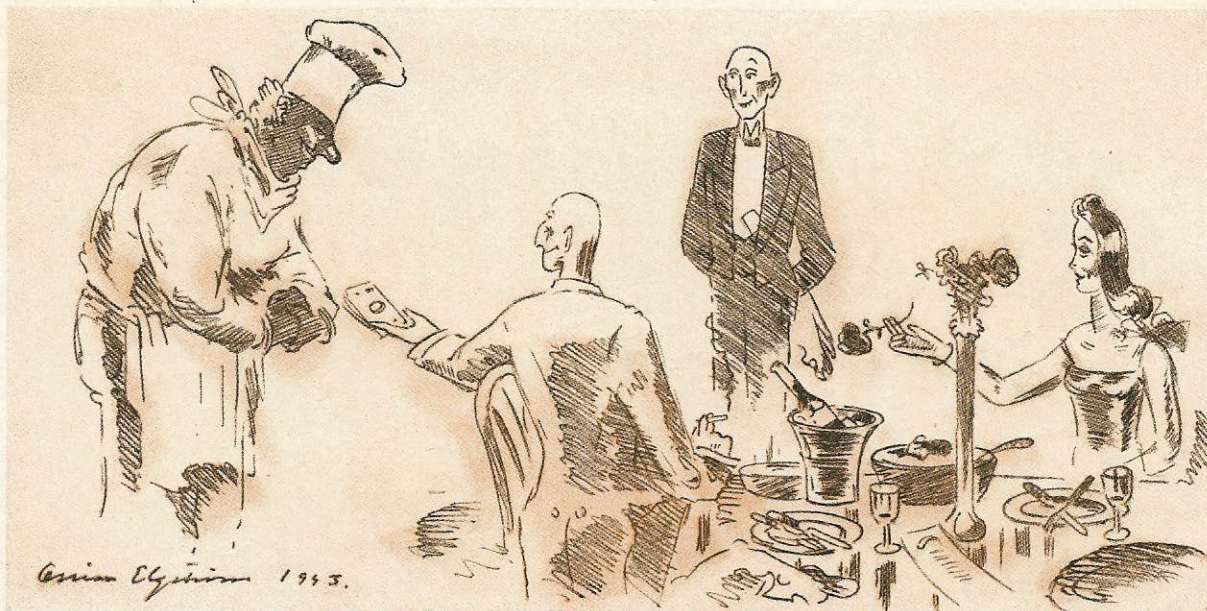

KYPAREN

Att denna yngling har svikt i benen
och skulle göra sej skarpt på scenen
— en attraktion för en varieté!
tör intresserade genast se.

Kan vi ej dagligdags konstatera
vad det är svårlärt att balansera?
Ack, denne gosse är en jonglör
som vi får buga oss artigt för.

Man kunde önska att världens store
allenast hälften så styva vore.
Då slog de inte — i rus och ras,
så många dyrbara ting i kras.

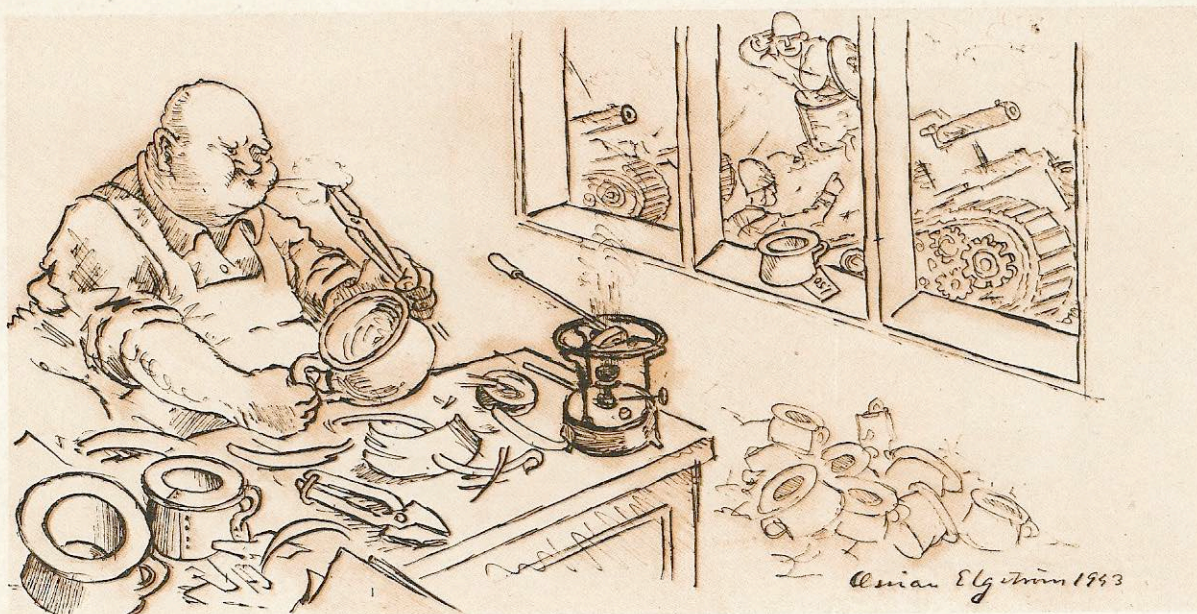

KOCKEN

Vi skådar alla de tomma faten!
— När fick du bättre betyg för maten,
du hulda fru i ditt vita kök
som alltid klagar på slit och stök?

Här är en kock utan gnäll och molan
och en expert av den franska skolan
på spansk och dansk och kinesisk sås,
fast han är barnfödd i Västerås.

Där gick han länge med blick i marken
mens andra lekte på idrottsparken.
Så kom han småningom — givetvis,
som alla konstnärer till Paris.

PLÅTSLAGAREN

Vid disken sitter jag, trött och trägen,
mens bullermännen far kring på vägen
med höga kast och med stolta vrål
i praktkostymer av plåt och stål.

Sej själva slår de till jords och andra
som otur har att på vägen vandra.
Och aldrig slåss de för gods och gull,
blott för nationens och ärans skull.

Jag tänker inte så stort om äran:
den slutar merendels med förfäran.
Jag jobbar också med bleck och plåt
men är för gammal för ulvalåt.

TRÄDGÅRDSELEVEN

Man fråga må hur jag kan ha panna
att springa kring med en vattenkanna
mens regnet skvättar från alla håll.
Jag medger strax att det är på stoll.

Det är så tokigt — så kan jag svara,
och överflödigt som det kan vara.
Dock har jag handlat i bästa tro,
ty jag går helt efter radio.

Min chef gick in för en värmebölja
och jag, som lärt mej att order följa,
gick ut — inunder en splitter ny
solid och vidlyftig paraply.

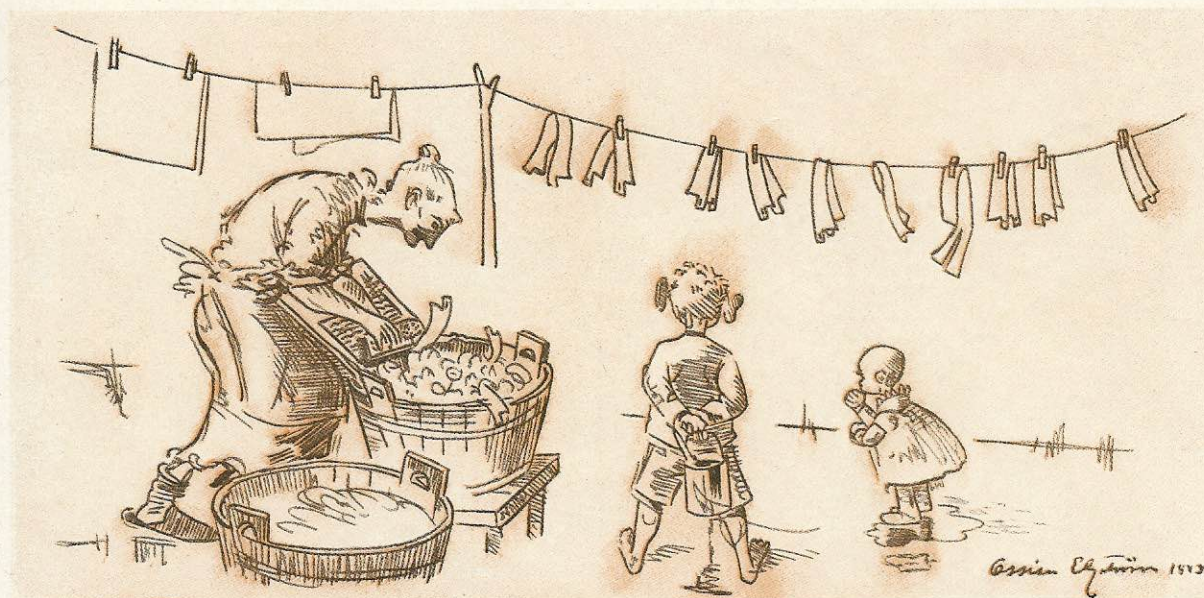

TANDLÄKAREN

Går den i moll eller dur fiolen?
 — Ja var så god och sjunk ner i stolen.
 Och var nu tapper och var en man;
 vi ska väl se vad vi göra kan.

Vi har behagliga flinka händer
 för mjölk- och ögon- och visdomständer.
 På en sekund är ni plågan fri.
 Det hela går som ett trolleri.

Så var så god och träng undan kvalen,
 — i farstun lämnar vi ylleschalen.
 Ett litet ryck och ett litet skrik
 och ni får genast en ny mimik!

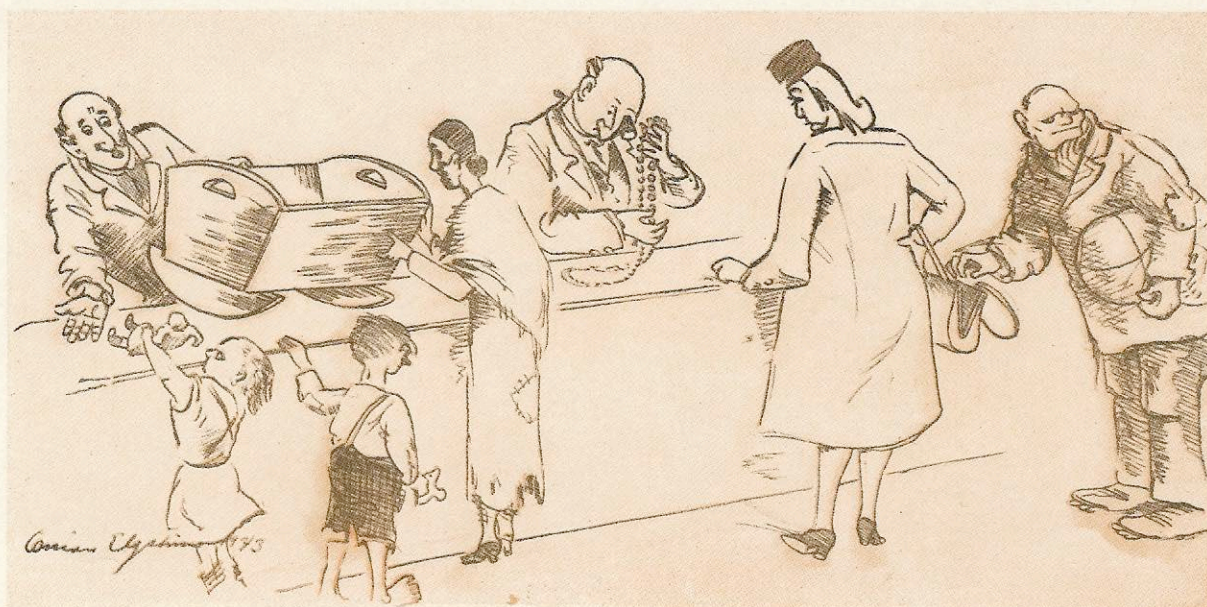

TVÄTTERSKAN

Det är ett flaggspel som heter duga
som spelar upp omkring denna stuga.
Och vi kan märka att publikum
av pur beundran är nästan stum.

Att dessa klutar på rep och lina
blev så förunderligt silverfina
beror kanhända i mindre mån
på Vita Björn eller Radion.

Ty det finns tvättmedel högst berömda
men många av dem blir hastigt glömda.
Det bästa tvättmedlet heter flit
och gör den svartaste krage vit.

PANTLÅNAREN

Det är så lätt att bele sin nästa;
Men det kan hända den allra bästa
när han blir vilsen och nödd och pank
att han blir synlig på denna bank.

Här är just ingen så stärkt i kragen,
här likhetstecknas som inför lagen:
En friherrinna och en poet
behandlas helt efter sitt paket.

På pälsar lånas här nog och klockor
men inte gärna på gråt och dockor.
Här tar vi livet med sans och köld;
envar får stå för sin vapensköld.

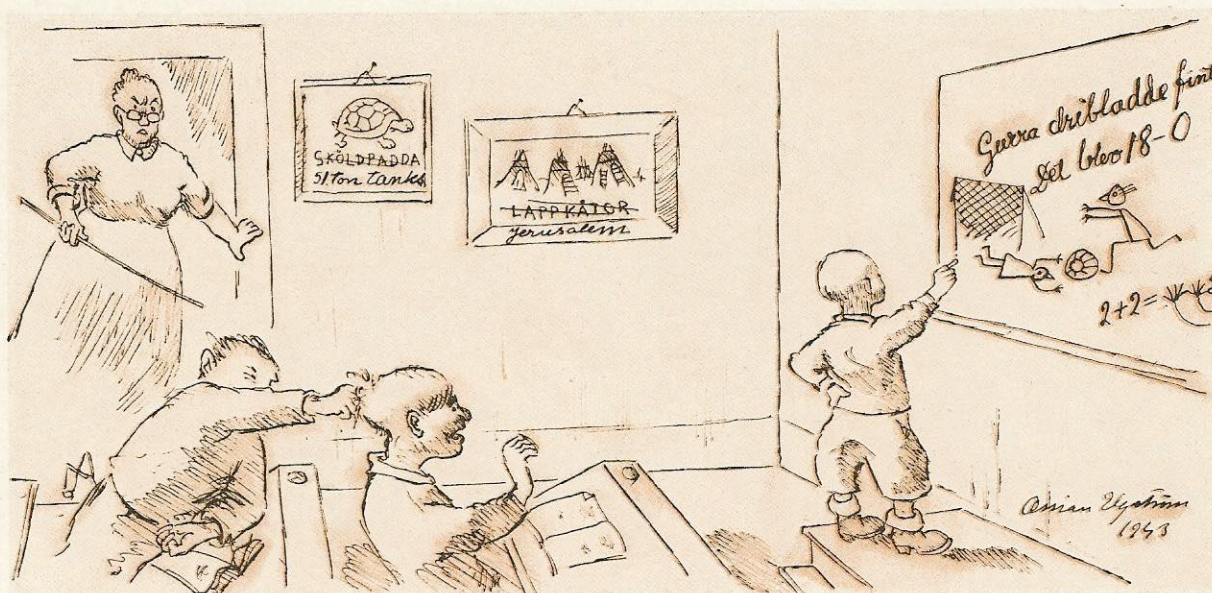

FORSKNINGSRESANDEN

Jag blev så less att i städer driva,
jag ville ut till det primitiva.
Men vart jag vankar och vart jag går
där har kulturen satt sina spår.

Besikta bara den här personen:
han tillhör klart civilisationen.
En ordenstrissa han också bär.
Dock undrar jag hur den hamnat här?

Naturligtvis möter intet hinder
att han har lånat den av Bolinder.
Men mäktasnopen jag blev ändå,
det må man alls inte undra på.

SKOLLÄRARINNAN

Det förefaller så lätt bedyra
 det här: att två gånger två är fyra.
 Men jag som gjort det i tjugu år
 är inte långt ifrån gråa hår.

Jag klagar ej — ty det nyttjar föga,
 och alla ungar är inte tröga,
 nej, det finns dom som är riktigt bra
 — men sånna får man så sällan ha.

Och slår jag hop både kvot och rester
 så blir det ljuvligt att få semester
 och vila ut på ett pensionat
 med vacker utsikt och präktig mat.

BONDEN

Gu'fader vet våra fel och villor,
men att så vänligt bak sina brillor
han tittar ner på vår arma jord
vill vi förklara med Geijers ord:

De bålde herrar slå riken sönder
med dån och skrän, medan odalbönder
få hjälpa rikena opp igen.
— En sådan karl är Gu'faders vän.

En sådan karl — utan gest och later,
han väger tungt som ett ton soldater.
Soldat det var han förresten själv
— vid Stångebro som vid Brunbäcks älv.

INNEHÅLL

Byggnadssnickaren	5
Hembiträdet	6
Målaren	7
Sotaren	8
Skomakaren	9
Skräddaren	10
Smeden	11
Skalden	12
Skådespelaren	13
Sjömannen	14
Modellen	15
Äventyrsförfattaren	16
Tidningsredaktörn	17
Kyparen	18
Kocken	19
Plåtslagaren	20
Trädgårdseleven	21
Tandläkaren	22
Tvätterskan	23
Pantlånaren	24
Forskningsresanden	25
Skollärarinnan	26
Bonden	27

NILS FERLIN

<i>En döddansares visor</i> (1930)	3: 25
<i>Barfotabarn</i> (1933)	3: 25
<i>Goggles</i> (1938)	4: 75, inb. 7: 75
<i>Tio stycken splitter nya visor tryckta i år</i> (1941)	4: 50
<i>Kanonfotografen</i> (1943)	6: 50
<i>En döddansares visor, Barfotabarn och Goggles</i> i en volym inb. 15: —, i halvfr. bd 21: —	

B O N N I E R S

Pris 6: 50